

Jirousek, Skalník, Bernatík & partneři

advokátní kancelář

JUDr. Vladimír Jirousek	IČ 66203155	ev. č. ČAK 0239	tel. 596 118 691	e-mail	sk.jirousek@ova.comp.cz
JUDr. Milan Skalník	IČ 66203163	ev. č. ČAK 0602	tel. 596 118 693	e-mail	sk.skalnik@ova.comp.cz
JUDr. Lubor Bernatík	IČ 66203198	ev. č. ČAK 0026	tel. 596 118 692	e-mail	sk.bernatik@ova.comp.cz
JUDr. Martin Skyba	IČ 66244200	ev. č. ČAK 1898	tel. 596 116 277	e-mail	sk.skyba@ova.comp.cz
JUDr. Šárka Apftauerová	IČ 66225078	ev. č. ČAK 4078	tel. 596 112 856	e-mail	sk.apftauerova@ova.comp.cz
Mgr. Lucie Kempná	IČ 66255791	ev. č. ČAK 2855	tel. 596 110 410	e-mail	sk.kempna@ova.comp.cz
Mgr. Thomas Mumuloš	IČ 71334057	ev. č. ČAK 10730	tel. 596 110 411	e-mail	sk.mumulos@ova.comp.cz
Mgr. Jiří Hartmann	IČ 66203155	ev. č. ČAK 11410	tel. 596 118 277	e-mail	sk.hartmann@ova.comp.cz
Mgr. Lucie Macášová	IČ 66203155	ev. č. ČAK 12052	tel. 596 118 693	e-mail	sk.macasova@ova.comp.cz

Okresnímu soudu
ve Vsetíně
pobočka ve Valašském Meziříčí

ke sp. zn. 15 C 1/2007

Sídlo: Moravská Ostrava, Preslova 9

PSČ 702 00, PS 183

fax: 596 118 690; 596 116 277

www.jsbapartneri.cz

Účet: UniCredit Bank Czech Republic, a.s.
5539498001/2700

Vyřizuje:

V Ostravě, dne: 28.11.2008

Žalobce: **IMMOBILIEN PIRKER REALITY, s.r.o.**, se sídlem Praha 5, Hlubočepská 17,
IČ 60747641,
*právně zast. JUDr. Jiřím Bönischem, advokátem se sídlem Ječná 29a, 621 00
Brno*

Žalovaný: **Město Rožnov pod Radhoštěm**, se sídlem Masarykovo náměstí 128, 756 61
Rožnov pod Radhoštěm, IČ 00304271,
*právně zast. Mgr. Thomasem Mumulošem, advokátem se sídlem Preslova 361/9,
702 00 Ostrava-Moravská Ostrava*

o určení vlastnického práva k nemovitostem

Doplňující vyjádření žalovaného

dvojmo
přílohy

5)

Dopisem ze dne 27.8.2008 požádal soud Ministerstvo financí ČR o sdělení, zda součástí základního jmění (kapitálu) společnosti SVAS a.s. podle bodu 5.2 zakladatelské listiny společnosti ze dne 24.4.1992 byl také majetek obsažený ve formuláři 4F č. jednotky 6001 (195.839.000,- Kč). Na tento dotaz soudu Ministerstvo financí ČR ve svém dopise ze dne 15.10.2008 neodpovědělo, v dopise a jeho přílohách jsou však uvedeny některé skutečnosti, které vyvolávají potřebu doplnit a upřesnit část argumentace obsažené v našem podání ze dne 3.7.2008. Navíc v těchto dnech (25.11.2008) bylo našemu zmocněnci doručeno podání žalobce ze dne 18.11.2008, k jehož obsahu je rovněž třeba zaujmout stanovisko. Uvedené skutečnosti nás vedou k vypracování doplňku k našemu původnímu vyjádření.

6)

Ministerstvo financí ČR ve svém vyjádření zdůrazňuje, že majetek státního podniku TESLA Rožnov, a.s. přešel z vlastnictví státu do vlastnictví soukromoprávního subjektu společnosti TESLA Rožnov, a.s., která byla následně zrušena bez likvidace a rozdělena na nástupnické subjekty, a to mimo jiné i na společnost SVAS a.s., která byla založena Ministerstvem průmyslu ČR jako jediným zakladatelem, a že teprve nástupnické společnosti byly privatizovány v režimu zákona č. 92/1991 Sb. Ponecháváme stranou otázku, zda nejde jen o pokus uvést alespoň dodatečně privatizaci již zprivatizovaného podniku TESLA Rožnov, a.s. do souladu se zákonem č. 92/1991 Sb., podstatné je, že právní skutečnosti, z nichž původní žalobce vyvozoval své vlastnické právo k nemovitostem, o které jde v tomto řízení, nastaly v té fázi posuzovaného procesu, který režimu zákona č. 92/1991 Sb. nepodléhal a na který se proto nevztahovala výjimka z povinnosti registrace převodu nemovitostí státním notářstvím upravená v ustanovení § 19 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb. ve znění zákona č. 92/1992 Sb.

Podle ustálené judikatury rozhodnutí, která činí stát v souvislosti s privatizací státního majetku, nejsou správními rozhodnutími, nýbrž rozhodnutími vlastníka o dispozici s jeho majetkem. Projevy vůle vlastníka navenek jsou pak právními úkony, které co do jejich obsahu není soud oprávněn přezkoumávat, je však oprávněn a povinen zjišťovat, zda není naplněn některý ze zákonných důvodů neplatnosti právních úkonů, jak jsou upraveny v ustanoveních § 37 – 40 občanského zákoníku. Soud tedy musí zkoumat zejména, zda právní úkon byl učiněn v zákonem stanovené formě, zda je určitý a srozumitelný, zda jej učinila osoba, která

k tomu byla oprávněna, a zda právní úkon svých obsahem nebo účelem neodporuje zákonu nebo jej neobchází a nebo se nepříčí dobrým mravům.

Základním právním úkonem, od kterého se odvíjejí všechna další žalobní tvrzení, bylo rozhodnutí ministra průmyslu ze dne 24.4.1992 č.j. 400/333/92 o zrušení společnosti TESLA Rožnov, a.s. a jejím rozdělení na nástupnické subjekty. K tomuto rozhodnutí došlo již za účinnosti obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. a uvedený právní úkon je proto třeba posoudit podle tohoto zákona (§ 764 odst. 1 obch. zák.). Podle ustanovení § 68 odst. 3 písm. e) tehdejšího znění obchodního zákoníku společnost se zrušuje mimo jiné rozhodnutím společníků nebo příslušného orgánu společnosti o sloučení, splynutí nebo rozdělení společnosti nebo její přeměně v jinou formu obchodní společnosti nebo v družstvu. Jde tedy o posouzení otázky, zda autor rozhodnutí ze dne 24.4.1992 byl společníkem obchodní společnosti TESLA Rožnov, a.s. Podle sdělení ministerstva financí rozhodnutí ze dne 24.4.1992 vydal ministr průmyslu, podle údajů žalobce ve vyjádření ze dne 18.11.2008 to bylo ministerstvo financí. Zmíněné rozhodnutí nebylo dosud do spisu založeno a není proto jasné, který z uvedených údajů je správný. Podstatné však je, že společníkem obchodní společnosti TESLA Rožnov, a.s. nebyl ani ministr průmyslu ani ministerstvo financí. Postavení společníka se odvíjelo od majetkové účasti ve společnosti a tuto majetkovou účast měl v uvedené společnosti stát a nikoliv ministerstvo průmyslu, které v té době mělo právní subjektivitu a bylo subjektem od státu odlišným. Stát samozřejmě nemohl projevovat svou vůli jinak, než prostřednictvím svých orgánů, mezi něž patřila i ministerstva, v příslušných právních úkonech však muselo být vždy jednoznačně uvedeno, zda ministerstvo vystupuje jménem státu nebo svým vlastním jménem. Na závažné právní důsledky pochybení při označení subjektu posuzovaného právního úkonu upozorňuje judikatura citovaná v části 3) našeho vyjádření ze dne 3.7.2008. Ke dni 24.4.1992 však již majetkovou účast ve společnosti TESLA Rožnov, a.s. neměl ani stát, neboť podle přílohy č. 5 k dopisu Ministerstva financí ČR ze dne 15.10.2008 byla tato majetková účast v rozsahu 2.382.414.000,- Kč, která zahrnuje i majetek původního žalobce, již ke dni 5.4.1992 převedena na Fond národního majetku.

Ještě závažnější vady vykazuje zakládací listina původního žalobce. Podle ustanovení § 163 odst. 1 písm. e) tehdejšího znění obchodního zákoníku má-li být k vytvoření základního jmění společnosti použito nepeněžitého vkladu, musí zakladatelská smlouva nebo zakladatelská listina obsahovat určení předmětu nepeněžitého vkladu a jeho ocenění doložené odborným odhadem. V zakladatelské listině původního žalobce však takové určení chybí a

v části 5.2 této listiny se jen uvádí, že toto základní jmění je představováno cenou hmotného a dalšího majetku vymezeného v privatizačním projektu TESLA Rožnov, a.s. v části 11-tabulka č. 2 společnost 4004. V našem vyjádření ze dne 3.7.2008 jsme uvedli, že taková listina se v privatizačním projektu, který je přílohou soudního spisu, nenachází. Znění této části privatizačního projektu, tj. části 11 tabulky č. 2 společnost 4004, je však patrné z příloh dopisu Ministerstva financí ČR ze dne 15.10.2008. Tabulka č. 11 označená jako propočet základního jmění je k dopisu Ministerstva financí ČR ze dne 15.10.2008 připojena ve dvou verzích. Podle jedné verze je u společnosti SVAS a.s. (č. 4004) jako základní jmění uvedena částka 301.049.000,- Kč a v druhé verzi částka 123.014.000,- Kč. V obou případech je tedy uveden jen finanční objem základního jmění, tedy totéž, co je uvedeno i v části 5.2 zakládací listiny, určení konkrétních věcí a práv, které měly být předmětem nepeněžitého vkladu, však v zakládací listině ani v písemnosti, na kterou zakládací listina odkazuje, obsaženo není. Samozřejmě chybí i zákonem požadovaný odborný odhad vkládaného majetku. Zakládací listina původního žalobce je proto přinejmenším v této části neplatným právním úkonem podle § 39 občanského zákoníku pro rozpor s ustanovením § 163 odst. 1 písm. e) tehdejšího znění obchodního zákoníku. Neplatným právním úkonem je však i pro nedostatek určitosti a srozumitelnosti (§ 37 obč. zák.). Pro zakladatelskou listinu zákon vyžadoval a vyžaduje písemnou formu a je proto právně bezvýznamné, že zúčastněným subjektům bylo zřejmě z jiných zdrojů jasné, které konkrétní nemovitosti se do základního jmění společnosti SVAS a.s. vkládají (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 3 Cdon 227/96, 22 Cdo 2374/98). Nedostatky zakládací listiny nemohou být odstraněny písemnostmi, které byly v původním řízení označeny písmeny A, B, C, a to nejen proto, že na tyto písemnosti zakladatelská listina původního žalobce neodkazuje, ale i z důvodů uvedených v části 4) našeho vyjádření ze dne 3.7.2008.

7)

Poněkud nesrozumitelná je argumentace obsažená v posledních dvou odstavcích podání žalobce ze dne 18.11.2008. V předposledním odstavci žalobce uvádí: *Zakladatel v tomto případě nevkládal vklad do nové společnosti, ale vznikl mu ve výši jeho podílu na majetku dosavadní společnosti. Vzhledem k tomu, že byl jediný, vznikl mu vklad ve výši rovnající se hodnotě jmění, které na novou společnost přešlo.* Shora již bylo uvedeno, že právo rozhodnout o zrušení a rozdělení společnosti přísluší společníku (tj. v posuzovaném případě akcionáři) a nikoliv zakladateli, což mohou být osoby rozdílné. Má-li žalobce uvedenou argumentací na mysli, že při rozdělení společnosti s jediným společníkem vzniká

tomuto společníkovi vklad ve výši 100 % i v nově vytvořených společnostech, a to ve výši rovnající se hodnotě jmění, které na tu kterou nově vytvořenou společnost přešlo, pak tato úvaha nemění nic na tom, že jmění, které z majetku rozdělované společnosti na novou společnost přešlo, musí být řádně určeno způsobem vyplývajícím z ustanovení § 6 odst. 3 tehdejšího znění obchodního zákoníku, tj. z ceny věcí, pohledávek a jiných práv a penězi ocenitelných jiných hodnot snížené o výši závazků. Nejprve je tedy třeba určit věci, které na nově zakládanou společnost přejdou, na základě toho určit výši jejího čistého obchodního jmění a nikoliv postupovat obráceně, tj. z nezjištěným způsobem stanovené výše obchodního jmění vyvozovat, které konkrétní věci do vlastnictví nově zakládané společnosti připadly.

V posledním odstavci svého vyjádření pak žalobce tvrdí, že i kdyby se mu nepodařilo prokázat, že *předmětné nemovitosti byly součástí majetku, ke kterému na jeho právního předchůdce přešlo vlastnické právo, nepochybně se aplikovala zásada zakotvená v ustanovení § 69 odst. 4 obchodního zákoníku ve znění platném do novely v roce 1996*, z čehož žalobce vyvozuje, že čisté obchodní jmění zrušené obchodní společnosti by se stalo podílovým spoluvlastnictvím nově zniklých společností, které by mohlo být vypořádáno podle ustanovení § 141 a 142 občanského zákoníku. K tomu je třeba uvést, že v ustanovení § 69 odst. 4 tehdejšího znění obchodního zákoníku je upravena odpovědnost nově vzniklých společností za závazky zrušené společnosti a nikoliv vznik spoluvlastnického práva nově vzniklých společností k majetku zanikající společnosti. Kdyby se měl majetek zrušené společnosti stát spoluvlastnictvím všech nově vzniklých společností, ztratilo by rozdělení původní společnosti svůj smysl. I kdyby však taková konstrukce obstála, mohlo by to vést jen k závěru, že původní žalobce nabyl spoluvlastnický podíl k jednotlivým věcem, které byly majetkem zrušené společnosti, a nikoliv výlučné vlastnické právo, jehož určení se domáhá podanou žalobou.

8)

Ve světle skutečností, které jsou uvedeny v části 7) tohoto vyjádření, ustupuje do pozadí význam argumentace obsažené v části 2) našeho vyjádření ze dne 3.7.2008. K poukazu žalobce na skutečnost, že zákonným opatřením předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb. bylo zřízeno republikové Ministerstvo strojírenství a elektrotechniky České republiky, přesto poznamenáváme, že podle čl. 1 odst. 2 tohoto zákonného opatření měla na toto ministerstvo přejít působnost federálních ústředních orgánů jen v případech, v nichž obecně závazné právní předpisy těmto orgánům takovou působnost svěřují, což lze stěží vztáhnout na

zakládání obchodních společností, a že je sporné, zda v době trvání federace mohl republikový zákon či zákonné opatření omezovat působnost federálních orgánů.

9)

Tomu, aby žalobě podané v této věci mohlo být vyhověno, brání kromě námitek dosud uvedených také skutečnost, že Město Rožnov pod Radhoštěm nabylo vlastnické právo k nemovitostem, o které v tomto řízení jde, vydržením podle ustanovení § 134 občanského zákoníku. I když vzhledem k právnímu názoru, který ve věci vyslovil Nejvyšší soud ČR, nenabylo Město Rožnov pod Radhoštěm na základě dohody, kterou uzavřelo s původním vlastníkem dne 11.5.1992, nemovitosti do vlastnictví, nabylo je nepochybně do své držby. Pochybovat nelze ani o tom, že šlo o držbu oprávněnou, neboť se opírala nejen o zmíněnou již dohodu, ale také o vládou schválený privatizační projekt. Držba Města Rožnov pod Radhoštěm trvala do současné doby a přinejmenším do dne, kdy mu byla doručena žaloba podaná v této věci, tj. do 14.3.2000, šlo o držbu oprávněnou. Podle našeho názoru nedošlo ke stavení takto probíhající vydržecí doby podle ustanovení § 112 ve spojení s § 134 odst. 4 občanského zákoníku již podáním žaloby v této věci, neboť nešlo o žalobu na plnění, nýbrž o žalobu určovací a nemá-li podání určovací žaloby vliv na běh promlčecí doby, nemá ho se zřetelem k ustanovení § 134 odst. 4 občanského zákoníku vliv ani na běh doby vydržecí. I kdyby se však připustilo, že ke stavení vydržecí doby došlo již podáním žaloby, trvala by oprávněná držba Města Rožnov pod Radhoštěm 7 let 8 měsíců a 24 dnů. Podle ustanovení § 134 odst. 3 občanského zákoníku se však do délky vydržecí doby započte i doba, po kterou měl věc v oprávněné držbě právní předchůdce. V době od 29.4.1992 do 11.5.1992 byl držitelem nemovitostí původní žalobce, tj. obchodní společnost SVAS a.s., a i v tomto případě šlo nepochybně o držbu oprávněnou opírající se o rozhodnutí Ministerstva průmyslu ČR o zrušení obchodní společnosti TESLA Rožnov a.s., privatizační projekt této společnosti a ustanovení zakládací listiny o vložení nepeněžitěho vkladu ve výši 301.049.000,- Kč. Ostatně sám žalobce na str. 4 svého vyjádření ze dne 18.11.2008 zdůrazňuje, že o vlastnickém právu společnosti SVAS a.s. tehdy nebylo nejmenších pochybností a bylo respektováno zbývajícími nástupnickými společnostmi i žalovaným, když uzavíral s právním předchůdcem žalobce smlouvu o bezúplatném převodu majetku a následně požadoval, aby v tehdejší evidenci nemovitostí byla tato změna evidována. V době od 1.12.1990 do 29.4.1992 byla oprávněným držitelem nemovitostí obchodní společnost TESLA Rožnov a.s., jejíž dobrá víra se opírala o rozhodnutí Ministerstva strojírenství a elektroniky ČR ze dne 28. 11. 1990 č. 1030/437/90, kterým byl veškerý hmotný majetek státního podniku TESLA Rožnov vložen

do této společnosti. Před 1.12.1990, kdy vznikla společnost TESLA Rožnov a.s., byly nemovitosti ve vlastnictví státu, který držbu těchto nemovitostí vykonával prostřednictvím státních podniků, jež k nim měly právo hospodaření. O oprávněnosti této držby nemohou vzniknout pochybnosti a co do jejího významu pro vydržení vlastnictví lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 11.5.2000 sp.zn. 22 Cdo 2568/98. Po započtení oprávněné držby předchůdců Města Rožnov pod Radhoštěm do zákonné vydržecí doby je proto nesporné, že tato vydržecí doba přesáhla 10 let a Město Rožnov pod Radhoštěm nemovitosti nabylo do vlastnictví.

Z hlediska naší procesní obrany není právně významné, že některé budovy, o které v tomto řízení jde, byly převedeny na jiný subjekt a jiné budovy byly podle zákona č. 72/1996 Sb. rozděleny na jednotky, z nichž některé byly spolu se spoluvlastnickým podílem ke společným částem domu a pozemku převedeny na fyzické osoby. Z těchto skutečností naopak vyplývá, že tam, kde nabyvatelé jsou v katastru evidováni jako vlastníci, není dána naše pasivní legitimace k této části předmětu řízení (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 18.1.2006 sp.zn. 30 Cdo 1827/2005).

Důkaz: jako ad 1) - 9)

ad 1) – 9)

Z uvedených důvodů navrhuje, aby žaloba směřující proti Městu Rožnov pod Radhoštěm byla v celém rozsahu zamítnuta a žalobci uloženo nahradit nám náklady řízení.

V Ostravě, dne 28.11.2008

Město Rožnov pod Radhoštěm